

**Io. Baptistæ Portæ Neapolitani Magiæ Naturalis Libri
Viginti**

Della Porta, Giambattista

Frankfurt, 1607

Quomodo diuersa ignaria parentur. Cap. I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70772](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70772)

muti compositiones, tubas igniuomias, & lethales, ignes inextinguibilis, sub aquis furentes, immo in imis ipsis, quasi cuniculis effossis maxima obductantum flammam violentia, maria debiscere, in astra extollit, ut portentoso absorptu mergantur nauigia. Volantes pilas corusco igne equitum turmas terrentes, prosterrentesque, usque adeo ut ad perennes ignes deueniamus.

Quomodo diversa ignaria parentur. C A P. I.

FORTVITO euenisce narrat Vitruvius, quod diversæ arbores, crebræq; ventis, & tempestatibus exagitatae, attritu valido ramos terentes, collisis inter se partibus, & rarefactis calorem euocauerint, & ignem excitarint, vnde magna successit flamma. Efferati, & agrestes homines inde peccatati terga fugæ dedere. Sic iam sepius flamma, proprius quum accessissent, & magnam inde humanis corporibus perpendisset accedere commoditatem, ignem consuebant, sic urbanitatis, consuetudinis, & sermonis causas præbuisse. Plinius ait militum & pastorum fuisse inuentum. Exploratorum hoc usus in castris, pastorumque repperit, quoniam ad excutiendum ignem non semper lapidis occasio est. Docet Theophrastus quæna ligna sint usui accommodata: & quamquam terebrum, & conceptaculum ex eodem fieri non inquam eueniat, tamen ex uno, quod agat, atque efficiendi vim retineat, ex altero vero, quod patiatur, ex molli unum, ex forti alterum faciendum censet. Exemplo

Ligna, quæ attritu ignem concipient,

Sunt quæ maximè calida, vt laurus, rhamnus, ilex & tilia: Mnestor vero morum addit, & coniunct, quod ascias illico retundant, & habent, ex his omnibus terebrum faciunt, ut attritu acrius resistant, & pertinacius opus expediant, cōceptaculum vero ex molli, ut heda, atragena, siue sylvestri vite, & similibus artefactis, &

penitus humore omni exinanitis. Olla vt inepta reiectur, pinguiori materia, & immodico humore referta. Ad summum ea deteriora ad ignarium usum veniunt, reiectiunturque quæ vibrosis, concretaeque locis assurgunt. Abo Plinius. Teritur lignum ligno, ignemque concipit attritu, exciente materia aridi somnis, fungi vel foliorum facillimè conceptum. Sed nihil hedera præstantius, quæ teratur lauro, laurumq; terat. Probatur, & virtus sylvestris alia, quam labrusca, & ipsa hedera modo arborem scandens. Nos autem sic commodius expedim⁹. Teratur laurus lauro, vehementerq; mouetur: nam illico sumum eleuabit, adiecto minuti sulphuris momēto, somitem admoucas, vel arida nutrimenta, quæ ex materia parabis aridi fungi, foliorum excocti velleris, circa tussilaginis radices reperti, ocius enim ignem concipiunt, retinentque. Idem ē hederae ligno cortice emundato, & sicco confecimus, & ferulam ferula confricando, vel quod præstantius est, fune super eam celeriter moto. Indi occidentales bina ligna sicca simul ligant, in fissuram virgam imponunt, quam manibus, contrario motu commotis circumvolvunt, & sic ignem accendunt. At quem hominum mens raro in eisdem repertis subsistat, sed nouis reperiendis altius viam inuestiget, eius industria repertus est

Lapis ignem humido quovis excitans.

Huiusmodi faciundi ratio hæc est. Vixi sulphuris, halitri repurgati par pondus, caphuræ duplum vixi calci addantur, ac omnia mortario conterantur, usque ad eo tenuia, vt in auras euolare possint, simul strigæ linæolo deligata conuoluantur, testaceo vase clausa, super illita argilla paleata feruenti Sole desiccatur, tigulorum imponatur fornaci, quumq; siglinum vas fuerit excoctum, in lapidis duritatem coeunt, & rediguntur extra eti sicco loco vtenda reponantur. Hæc cursum conficienter luisit experientia, ab amicis factitatum haud dubie nouimus. Sed oportet olla ne respiret, nam comburitur omne. Vidi mus tamen sparsam aquam super viham calcem, & sulphure admotoflammam excitasse,

& p.

& pyrium pulucrem inflammaſſe. Vnde fides p̄fſari potest.

De igneis compositionibus, quibus maiores noſtri uſi fuerint. CAP. II.

PRIVS QVA M ad nostras ignium compositiones deueniamus, eas recenſebimus, quibus maiores nostri in naualibus p̄lījs, in expugnandis, & defendendis vrbibus uſi fuerint. Ex Thucidide habetur, oppugnantibus Platæensēs, quum nil machinæ proficerent, ad ignes confugetunt, quippe materiæ falces circa muros coniſcentes, inieciſque igne, ſulphure, ac pice materiem incenderunt: vnde tantum flaminæ exortum eſt, quantum nemo uquam ad tempus illud inſpexerit. Heron docet in comburendis mœnibus post perforationē ligna tædæ ſupponi debere, & ſicca pice, ſulphure trito, vna cum liquida pice, ſive oleo per uncta ſuccedit. Et alibi per urinam comburere docet. Fu hætilis urina, ſed laminis ferreis ex parte exteriori colligata, minutissime carbonibus plena, fundum versus forata, vbi follis immittetur: nam quum ignes carbones luſceperunt, comburunt, atque accio, urina, aut aliorum acrūm ſuperfufione muri conſtinguntur. Vegetius in naualibus p̄lījs combustibilia docet, utiturq; oleo incendiaria, ſtupa, ſulphure, & bitumine; ardent es sagittæ, per balistas in hostiarum nauium alueis infiguntur, inunctasque cera, pice, & reſina tabulas tot ignium fomentis replete ſuccidunt. Subiectemus

Ignifera misilia, quibus utrebantur veteres.

Malleoli deſcribuntur ab Ammiano Marcellino teli genus, quod hac ſpecie figuratur. Sagitta eſt cannea, inter ſpiculum, & harundinē multifoſo ferro coagmenata, quæ in muliebris colli formam, qua pentur lincea ſamina, concauantur, ventre ſubtiliter, & plurifariam patens, atque in alueo iplo ignem cum aliquo luſcipit alimento, & ſic emiſſa lentius arco inualido: arcus enim rapidiore iectu extinguitur æſtus incendiorum, nec remedio ullo, quā ſuperinieſto pulucre, vel amurca conſolitur. Luius. Alij cum ardentibus fecibus, alijs ſtu-